

De begrafenisondernemer loopt te stralen

Kleine zelfstandige in New Orleans wil open, maar klanten zijn er niet

De afgelopen dagen begonnen ondernemers in New Orleans opnieuw. Eerst schoonmaken, dan komen de klanten vast wel terug. Ooit. „Dit kan beter worden”, zegt de begrafenisondernemer.

Door onze correspondent
Freek Staps

NEW ORLEANS, 20 SEPT. Hij laat hem toch graag even zien. Een kwestie van beroepseer. Dus Arthur Hickerson gaat voor, wijst in het voorbijgaan op de streep op de muur die aangaf dat orkaan Katrina hier een kleine drie weken zijn bedrijf voor een meter onder water zette, en laat dan zien waarom hij zo loopt te stralen.

Daar ligt een naakte dode man op een brancard.

En hij ligt er al drie weken. Arthur Hickerson – begrafenisondernemer met ontbloot bovenlijf – kreeg de 56-jarige man met een slecht hart een paar uur voordat Katrina New Orleans aandeed binnen. Maar zowel de familie als Hickerson wist niet wat met hem te doen. Hij kon niet begraven worden, de stad was veel te druk bezig weg te komen. Meenemen was ook geen optie. „Toen heb ik hem flink te grazen genomen”, zegt Hickerson. Hij balsemde de man met fors meer chemicaliën dan normaal in de wetenschap dat het even kon duren voordat iemand hem zou vinden. Dat was ook zo.

Toen Hickerson dit weekend terugkwam, lag de man nog steeds op zijn rug naar het plafond te staren. „Hij heeft een paar schimmelplekken, maar zijn gezicht ziet er perfect uit.” Het is goed mogelijk dat deze man, hier in het pand van Heritage Funeral Directors, het best bewaarde lijk van de stad is. „Kan zo begraven worden.” Maar wanneer en wie dat gaat betalen is voor de ondernemer de grote vraag. De nabestaanden zijn ver weg.

Hoeveel kleine ondernemers zoals Hickerson hun zaak – tijdelijk – hebben gesloten, is onbekend. Wel is zeker dat in de stad duizenden banen verloren zijn gegaan. Volgens voorlopige cijfers van het ministerie van Arbeid hebben ruim 10.000 werknemers uit de regio een werkloosheidsuitkering aangevraagd. Dat aantal kan oplopen tot 400.000. Daarmee zou de lokale werkgelegenheid in de toch al arme regio oplopen tot 25 procent. De meeste banen zijn verloren gegaan in midden- en kleinbedrijf, horeca, casino's en visserij. Door hulpacties in andere steden en staten krijgen de geëvacueerden elders nieuwe banen, wat hun terugkomst minder waarschijnlijk maakt.

Een tegenoffensief is gestart. Casino-ex-

Politie stuurt mensen weg die terug naar New Orleans willen. Burgemeester Nagin verbood de terugkeer toen bleek dat de orkaan Rita mogelijk op de stad afkoerst. (Foto AFP)

ploitant MGM Mirage probeert werknemers te behouden door hen als puinruimers in te huren. Vakorganisaties geven cursussen hoe ondernemers aanspraak kunnen maken op geld van de federale hulporganisatie FEMA. En er zijn grootse overheidsplannen. Ondanks het Amerikaanse begrotingstekort, zegde het Congres in Washington 60 miljard dollar hulp toe. De getroffen gebieden zouden belastingvrije zones moeten worden en niet-verzekerde ondernemers moeten schade-loos gesteld worden.

Begrafenisondernemer Hickerson heeft voorzichtig berekend wat de orkaan hem zal gaan kosten: zo'n 500.000 dollar

(412.000 euro). Ga maar na: het rode tapijt in het uitvaartzaaltje veert mee door de vochtigheid, het moet eruit. De kopieerapparaten en de computers waarmee zijn vrouw de administratie bijhield, zijn verloren gegaan. Achter heeft de witte begrafenislimousine te lang in het water gestaan. Het dak van het pand is er grotendeels afgewaaid. En buiten op straat, doodstil, op langrijdende militairen en een enkele bus van het Rode Kruis na, staan tientallen stoelen waar de rouwenden jaren op zaten. Klaar voor de stort.

Maar Hickerson gelooft er nog in. „Dit kan beter worden.” Niet dat hij iemand heeft om te helpen. Het enige wat zijn

vrouw deed was hem een professioneel gasmasker geven, dat hij braaf draagt. Maar de onderkant van zijn muren zo snel mogelijk schimmelvrij maken – „het eet het pand levend op” – dat moet hij zelf doen. Want doordat zwaartgetroffen gebieden zoals deze nog niet zijn opengesteld voor bewoners, is er geen hulp.

De teruggekeerde ondernemers die heren der met gehuurde generatoren bezig zijn, willen niet wanhopen. Klagen kennen ze hier niet, ze geven de bezoeker liever wat van het door het leger verstrekte noodvoedsel dan dat ze om medelijden vragen. En ze gaan uit van een snelle terugkeer van bewoners. Van klanten.

Maar die komen voorlopig niet, want gisteren werd het stapsgewijs vrijgeven van woonwijken, dat net was ingezet, teruggedraaid. De volgende storm, Rita, komt er alweer aan.

Het komt allemaal weer goed, bezweert Hickerson. Ook al moet iemand nog de renovatie van zijn pand betalen. En zijn verzekeringsmaatschappij belt maar niet terug. Vreest hij dat de bewoners, die ook ooit zullen overlijden en dus voor omzet kunnen zorgen, de stad definitief de rug hebben toegekeerd? „Het was hier altijd al aanpoten. Ze komen terug. Dat moet wel. Iemand moet toch beslissen wie al die verdronken buurtbewoners mag begraven.”